

179. Keresztyének, kik e földön lakoztok

Vad Péter Zsigmond

1. Ke-resz-tyé-nek, kik e föl-dön la - koz - tok, Ne-ve-te-ke-t az Is-ten-nek ad - tá - tok,

3
Az ő ne-vét szün-te-len ti áld - já - tok: Vé-le vég-re hogy ti u - ral-kod - ja - tok.

2. Mind e világ az ő nevét dicsérje, Légyen áldott az ő neve, azt kérje;
Ellenségünket minékünk megtörje, És bűnüket önekik el ne tűrje.

3. Felemeli földről a szegényeket, Föld porában heverő bűnösöket;
Hatalmassá hogy tehesse mind őket: Akik belé vetik az ő hitüket.

4. Uralkodik az Isten mindeneken, E világon, mind a pogány népeken;
Dicsősége vagyon néki mennyekben: Örülnünk kell nekünk ezen szívünkben.

